

De rode schoenen

aan de staart van een kameel reisde ik door de nacht
in de schaduw van de nacht naar het water van de nacht

dakloos zonder sterrendeken haar stilte stormt maar stilt de storm
terwijl de Duitse soldaat reeds zijn laars op Oostenrijkschen bodem zet

die ochtend kwam ik aan in West-Europa evenveel moed als honger
blootsvoets station Antwerpen-Berchem een kruik nog op mijn hoofd
in een kiosk zag ik opgespoten bloot las *hond bijt peuter in het gezicht*
dacht zo speelt vandaag in Gaza een kind zich dood
de duivel die in een sneeuw wit maagdekyn ploegt
ik zit hier in De Zevende Hemel croont hij be ready when He comes o Lord

buiten op het plein zag ik de zon met haar triljoenen snaren
als een bruistablet miljoenen orgelpunten door de wolkenwatertombe
op schaduwen jagend geesten van de eenzamen in De Donkere Hoek
zonder identiteit *Petrus, Josephus. Oud 34 jaren, 2 maanden, 12 dagen.*
toen zag ik tussen het opschietend onkruid een paar schoenen
in goede staat een maat te groot als een vos verfde ik ze rood

stapte door de Zaal van de Verloren Stappen de stad een knokenpaleis
heetgebakerd ik hoorde geen pauwen maar mensen roepen
's avonds aan de rand van de stad volgde ik de waterloop indigo is het
hazige geluk de jakhals ligt altijd op de loer mijn geitje
als een zonnestraal op een bruidsboeket wat stapten die stappers lekker

stoppen kon ik niet ik zag hoe de bomen in de verte wuifden
ik was op weg naar mijn wrakhoutboot en naar mijn Bonny
ze zong *Peter on the seashore* en noemde mij haar *voyou*
plots hield een fietser halt naast mij een man met kort wit haar
mijn zoon had dezelfde schoenen maar niet in het rood hij viel op zijn hoofd
toen was hij dood en reed door en ik uit het lood sleepte mij voort

© PETER HOLVOET-HANSSEN, 2007.

Peter Holvoet-Hanssen
www.kapernoot.be